

RADA
UNII EUROPEJSKIEJ

10260/11

(OR. en)

PRESSE 135

PR CO 29

KOMUNIKAT PRASOWY

3089. posiedzenie Rady

Zatrudnienie, polityka społeczna, zdrowie i ochrona konsumentów

Bruksela, 19 maja 2011 r.

Przewodniczący **Zoltán Balog**
węgierski minister stanu ds. włączenia społecznego

P R A S A

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUKSELA Tel.: +32 (0)2 281 8914 / 6319 Faks: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/Newsroom>

10260/11

1
PL

Główne wyniki posiedzenia Rady

*Na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady EPSCO poświęconym integracji Romów Rada zapoznała się z przedstawionym przez Komisję komunikatem w sprawie **unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku**.*

Rada wymieniła poglądy na temat społeczno-ekonomicznego włączenia Romów i przyjęła konkluzje.

Rada zatwierdziła również opinię Komitetu Ochrony Socjalnej na ten temat.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	4
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku – <i>konkluzje Rady</i>	8
---	---

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY*ZATRUDNIENIE*

– Wytoczne dotyczące polityki zatrudnienia.....	15
---	----

MIANOWANIA

– Komitet Regionów	15
--------------------------	----

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

UCZESTNICY**Belgia:**

Joëlle MILQUET

Philippe COURARD

wicepremier oraz minister pracy i równych szans,
odpowiedzialna za politykę migracyjną i azylową
sekretarz stanu ds. integracji społecznej i walki
z ubóstwem, przy ministrze ds. społecznych i zdrowia
publicznego, odpowiedzialnym za integrację społeczną

zastępca stałego przedstawiciela

Bulgaria:

Peter STEFANOW

wiceminister, Ministerstwo Pracy i Spraw Socjalnych

Republia Czeska:

David KAFKA

zastępca stałego przedstawiciela

Dania:

Jonas BERING LIISBERG

zastępca stałego przedstawiciela

Niemcy:

Guido PERUZZO

zastępca stałego przedstawiciela

Estonia:

Gert ANTSU

zastępca stałego przedstawiciela

Irlandia:

Geraldine BYRNE NASON

sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Zabezpieczenia
Społecznego**Grecja:**

Theodoros TSEKOS

sekretarz stanu ds. polityki społecznej

Hiszpania:

Isabel MARTÍNEZ LOZANO

minister solidarności i spójności społecznej

Francja

Roselyne BACHELOT-NARQUIN

zastępca stałego przedstawiciela

Włochy:

Vincenzo GRASSI

zastępca stałego przedstawiciela

Cypr:

George ZODIATES

sekretarz stanu, Ministerstwo Kultury

Łotwa:

Solvita ZVIDRINA

wiceminister zabezpieczenia społecznego i pracy

Litwa:

Dalius BITAITIS

zastępca stałego przedstawiciela

Luksemburg:

Michèle EISENBARTH

sekretarz stanu, Ministerstwo Administracji Publicznej
i Sprawiedliwości
szefowa gabinetu ministra stanu, Ministerstwo
Administracji Publicznej i Sprawiedliwości**Węgry:**

Zoltán BALOG

Rita IZSÁK

sekretarz stanu ds. młodzieży i sportu

Malta:

Clyde PULI

zastępca stałego przedstawiciela

Niderlandy:

Derk OLDENBURG

zastępca stałego przedstawiciela

Austria:

Harald GÜNTHER

sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
pełnomocnik rządu ds. równego traktowania**Polska:**

Elżbieta RADZISZEWSKA

zastępca stałego przedstawiciela

Portugalia:

Pedro COSTA PEREIRA

Rumunia:

Valentin MOCANU

sekretarz stanu, Ministerstwo Pracy, Rodziny i Spraw Społecznych

Słowenia:

Anja KOPAČ MRAK

sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy, Rodziny i Spraw Społecznych

Słowacja:

Lucia NICHOLSONOVA

sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy, Rodziny i Spraw Społecznych

Finlandia:

Juha REHULA

minister zdrowia i świadczeń socjalnych

Szwecja:

Erik ULLENHAG

minister ds. integracji

Zjednoczone Królestwo:

Andy LEBRECHT

zastępca stałego przedstawiciela

Komisja:

Viviane REDING

László ANDOR

wiceprzewodnicząca
członek

OMAWIANE PUNKTY

Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku

Rada omówiła kwestię włączenia Romów, której poświęcone było to nadzwyczajne posiedzenie. Zapoznała się z komunikatem w sprawie unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku ([8727/11](#)) wydanym przez Komisję w odpowiedzi na apele państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego o podjęcie działań.

Komisja podkreśliła, że na szczeblu UE i na poziomie krajowym należy podjąć działania w celu lepszej integracji gospodarczej i społecznej Romów z uwzględnieniem zasady niedyskryminacji oraz praw człowieka. W tym celu należy stosować wszelkie istniejące instrumenty prawne i gospodarcze. Komisja podejmie starania, by ta strategia została zrealizowana i by należycie wykorzystano dostępne fundusze. Będzie monitorować osiągnięte postępy i składać co roku sprawozdanie.

Rada skupiła się na dwu kwestiach: w jaki sposób przyspieszyć integrację Romów przez kompleksowe podejście krajowe i jak zapewnić skuteczniejsze wykorzystanie funduszy.

Z zadowoleniem przyjęła ramy strategii integracji Romów, w szczególności cztery obszary priorytetowe – edukację, zatrudnienie, opiekę zdrowotną i mieszkalnictwo – w których należy zlikwidować nierówności między społecznością romską a ogółem społeczeństwa. Podkreśliła również wagę integracji Romów w kontekście realizacji celów ustalonych w strategii „Europa 2020”.

Ministrowie zwrócili uwagę na to, że Romowie są obywatelami UE często poddanymi poważnym ograniczeniom społecznym i gospodarczym, że żyją w wielkiej biedzie i brak im możliwości, z których korzystają inni obywatele Unii. Dlatego potrzebne są zintegrowane działania uwzględniające wymienione cztery obszary priorytetowe.

Podkreślając potrzebę określenia środków w świetle konkretnych uwarunkowań krajowych, ministrowie zwrócili uwagę na znaczenie „jednoznacznego, ale niewyłączającego ukierunkowania” na Romów w ogólniejszym kontekście strategii integracji społecznej. Społeczna i gospodarcza integracja Romów zakłada również zagwarantowanie należnych im praw, zwłaszcza praw przysługujących Romom będącym ofiarami handlu ludźmi, oraz promowanie upodmiotowienia i udziału samych Romów.

Ministrowie wskazali na znaczenie edukacji i szkoleń dla zapewnienia równego dostępu Romów do rynku pracy. Szczególną uwagę należy poświęcić prawom kobiet i dzieci. Integrację Romów można również stymulować przez aktywne zaangażowanie stowarzyszeń romskich i mediatorów społecznych, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym.

Strategie integracji Romów powinny być włączane do polityk UE i polityk krajowych. Większość ministrów podkreśliła, że dostępne fundusze UE, w tym Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, trzeba wykorzystywać w sposób elastyczny i że należy uprościć przepisy, aby unikać biurokracji.

Wielu ministrów opowiedziało się za umocnieniem roli europejskiej platformy na rzecz integracji Romów, by wzmocnić wymianę dobrych wzorców i doświadczeń między państwami członkowskimi.

Prezydencja zamierza złożyć sprawozdanie z rezultatów tych dyskusji Radzie Do Spraw Ogólnych w dniu 23 maja oraz Radzie Europejskiej w dniu 24 czerwca.

Rada przyjęła następujące konkluzje:

Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji¹ Romów² do 2020 roku – konkluzje Rady

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

1. fakt, że Unia Europejska opiera się na wartościach poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego i poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, co wynika z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
2. fakt, że walka z wykluczeniem społecznym, dyskryminacją i nierównością jest wyraźnym zobowiązaniem Unii Europejskiej, jak to określono między innymi w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 9 i 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
3. fakt, że w art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyraźnie upoważniono Radę do podejmowania środków niezbędnych w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; w ramach wykonywania tych uprawnień Rada przyjęła dyrektywę 2000/43/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne;
4. konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej (grudzień 2007 roku³ i czerwiec 2008 roku⁴); konkluzje Rady w sprawie integracji Romów (grudzień 2008 roku⁵); konkluzje Rady w sprawie integracji Romów i załączone do nich wspólne podstawowe zasady integracji Romów (czerwiec 2009 roku⁶); konkluzje Rady – „Ku dalszej integracji Romów” (czerwiec 2010 roku⁷); konkluzje Rady Europejskiej, w których przyjęła ona strategię „Europa 2020” (czerwiec 2010 roku)⁸ oraz konkluzje Rady na temat piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej (luty 2011 roku)⁹;

¹ Do celów niniejszych konkluzji Rady pojęcia „integracja” i „włączenie społeczne” odnoszą się do działań na rzecz poprawy sytuacji Romów zamieszkujących terytorium państw członkowskich.

² Określenie „Romowie” stosowane jest zgodnie z definicją zamieszczoną w komunikacie Komisji (8727/11, przypis 1).

³ Dok. 16616/1/07 REV 1.

⁴ Dok. 11018/1/08 REV 1.

⁵ Dok. 15976/1/08 REV 1.

⁶ Dok. 10394/09 + COR 1.

⁷ Dok. 10058/10 + COR 1.

⁸ Dok. EUCO 13/1/10 REV 1.

⁹ 6738/11.

5. rezolucje Parlamentu Europejskiego: w sprawie sytuacji kobiet romskich w Unii Europejskiej (czerwiec 2006 roku), w sprawie sytuacji społecznej Romów i ułatwienia im dostępu do rynku pracy w UE (marzec 2009 roku), w sprawie sytuacji ludności romskiej w Europie (wrzesień 2010 roku), oraz w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów (marzec 2011 roku);
6. komunikat Komisji w sprawie integracji społecznej i gospodarczej Romów w Europie¹ oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji „Romowie w Europie: Wdrażanie instrumentów i polityk Unii Europejskiej na rzecz włączenia społecznego Romów – sprawozdanie z postępu prac”²;
7. europejskie szczyty dotyczące Romów, które odbyły się w Brukseli w dniu 16 września 2008 r. oraz w Kordobie w dniu 8 kwietnia 2010 r.;
8. opinię Komitetu Regionów w sprawie integracji społecznej i gospodarczej Romów w Europie (grudzień 2010 roku);
9. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 437/2010 z dnia 19 maja 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do kwalifikowalności działań w zakresie mieszkalnictwa na rzecz społeczności zmarginalizowanych³;

PODKREŚLA, ŻE:

10. pomimo krajowych, europejskich i międzynarodowych wysiłków mających na celu dalsze włączenie społeczne Romów, wielu członków tej grupy etnicznej nadal boryka się z głębokim ubóstwem, skrajnym wykluczeniem społecznym, utrudnieniami w wykonywaniu praw podstawowych i dyskryminacją, co często oznacza ograniczony dostęp do edukacji o dobrej jakości, miejsc pracy i usług, niski poziom dochodów, warunki mieszkaniowe poniżej pewnego standardu, zły stan zdrowia oraz niższą spodziewaną długość życia. Sytuacja ta dotyka nie tylko Romów, ale pociąga za sobą również koszty gospodarcze dla całego społeczeństwa, w tym te wiążące się z marnotrawstwem kapitału ludzkiego oraz spadkiem wydajności;
11. wielkość populacji i sytuacja społeczno-gospodarcza Romów różni się w poszczególnych państwach członkowskich; tym samym krajowe rozwiązania w zakresie włączenia społecznego Romów powinny być dopasowane do konkretnych uwarunkowań i potrzeb w danym państwie, w tym poprzez opracowywanie lub dalsze prowadzenie polityk, które skierowane będą w szerszym kontekście do grup zmarginalizowanych i defaworyzowanych, takich jak Romowie;

¹ 8439/10.

² Dok. 8439/10 ADD 1.

³ Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 1.

12. aktywne zaangażowanie i uczestnictwo samych Romów ma zasadnicze znaczenie dla poprawy ich warunków życia i ich dalszego włączenia społecznego;
13. ochrona praw podstawowych, szczególnie poprzez zwalczanie dyskryminacji i segregacji, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem UE i z międzynarodowymi zobowiązaniami państw członkowskich, jest niezbędna dla poprawy sytuacji społeczności zmarginalizowanych, w tym Romów;
14. poprawa sytuacji Romów jest nie tylko pilnym priorytetem społecznym, ale może także przyczynić się do zwiększenia wzrostu gospodarczego w dłuższej perspektywie; skuteczne polityki na rzecz włączenia społecznego uzupełnią wysiłki państw członkowskich na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, w szczególności głównych celów w zakresie zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego;
15. opracowywanie i wdrażanie polityk ukierunkowanych na dalsze włączenie społeczne i gospodarcze Romów leży przede wszystkim w kompetencji państw członkowskich, a działania podejmowane na szczeblu UE powinny uwzględniać zróżnicowane sytuacje krajowe i zapewniać poszanowanie zasady pomocniczości. Dalsze włączenie społeczne Romów jest również wspólną sprawą i leży we wspólnym interesie państw członkowskich i UE, zaś współpraca na szczeblu unijnym przynosi znaczną wartość dodaną, zwiększając konkurencyjność, wydajność i wzrost gospodarczy, jak również spójność społeczną;
16. aspekty społeczno-gospodarcze, a w stosownych przypadkach również aspekty terytorialne, powinny posłużyć za główną podstawę opracowywania polityk na rzecz włączenia społecznego Romów w takich kluczowych dziedzinach, jak edukacja, zatrudnienie, mieszkalnictwo i opieka zdrowotna, zgodnie ze wspólną podstawową zasadą „jednoznacznego, ale niewyłączającego ukierunkowania”¹ i z uwzględnieniem praw człowieka. Można również stosować szczególne środki mające zapobiegać niedogodnościom związanym z pochodzeniem etnicznym lub rekompensować takie niedogodności;
17. należy zwrócić szczególną uwagę na interesy i problemy kobiet i dziewcząt romskich, którym grozi dyskryminacja z wielu przyczyn jednocześnie; we wszystkich politykach i działaniach na rzecz dalszego włączenia społecznego Romów trzeba zatem uwzględnić aspekt płci;
18. należy pilnie powstrzymać zjawisko dziedziczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego przez kolejne pokolenia; z myślą o tym należy poprawiać sytuację dzieci romskich już od jak najmłodszych lat, aby pozwolić im wykorzystać ich potencjał. W tym kontekście kluczową rolę odgrywa edukacja i szkolenia, ze szczególnym uwzględnieniem aspektu płci, jak również ścisła współpraca z rodzinami.

¹ Wspólna podstawowa zasada nr 2.

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

19. komunikat Komisji pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku”¹: zwrócono się w nim do państw członkowskich o przyjęcie lub dalszy rozwój kompleksowego podejścia do włączenia społecznego Romów, równocześnie zachęcając je do określenia możliwych do osiągnięcia krajowych celów w dziedzinie edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa, a także do stworzenia mechanizmu monitorowania i do zwiększenia dostępności istniejących funduszy UE na rzecz projektów dotyczących włączenia społecznego Romów w zależności od rozmiaru i sytuacji społeczno-gospodarczej populacji romskiej zamieszkującej terytorium danego państwa członkowskiego, przy uwzględnieniu zróżnicowanych uwarunkowań krajowych;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

20. poprawiły sytuację społeczno-gospodarczą Romów przez zastosowanie podejścia włączającego w dziedzinie edukacji, zatrudnienia, mieszkalnictwa oraz opieki zdrowotnej, biorąc pod uwagę w stosownych przypadkach wspólne podstawowe zasady integracji Romów oraz zapewniając równy dostęp do usług o dobrej jakości; a także aby stosowały zintegrowane podejście do tych polityk i w jak najlepszy sposób wykorzystywały dostępne fundusze i zasoby;
21. zgodnie ze swoimi politykami określiły cele w dziedzinie edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej oraz mieszkalnictwa lub prowadziły dalsze działania na rzecz realizacji tych celów, z myślą o wypełnieniu luk między zmarginalizowanymi społecznościami Romów a ogółem ludności. Szczególną uwagę należy zwrócić na potrzebę zapewnienia równego dostępu w praktyce. Cele te mogłyby koncentrować się na następujących obszarach priorytetowych, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na kwestie płci:
- a) dostęp do edukacji dobrej jakości, w tym wczesnej edukacji i opieki, a także edukacji podstawowej, średniej i wyższej, ze szczególnym uwzględnieniem wyeliminowania ewentualnej segregacji w szkołach, zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki oraz zapewnienia udanego wejścia na rynek pracy po zakończeniu nauki;
 - b) dostęp do zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem niedyskryminacyjnego dostępu do rynku pracy, jak również aktywnych polityk rynku pracy, programów rynku pracy, kształcenia dorosłych i szkolenia zawodowego oraz wsparcia dla samozatrudnienia;
 - c) dostęp do opieki zdrowotnej, ze szczególnym uwzględnieniem opieki zdrowotnej o dobrej jakości, w tym profilaktycznej opieki zdrowotnej i edukacji zdrowotnej; oraz
 - d) dostęp do zasobów mieszkaniowych, ze szczególnym uwzględnieniem mieszkalnictwa socjalnego i konieczności wspierania zwalczania segregacji w mieszkalnictwie oraz pełnego wykorzystania środków finansowych udostępnionych ostatnio w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego²;

¹ 8727/11.

² Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 1.

22. z myślą o poprawie sytuacji Romów do końca 2011 roku przygotowały, zaktualizowały lub rozwinęły swoje krajowe strategie na rzecz włączenia społecznego Romów lub zintegrowane zestawy działań politycznych w ramach szerszej zakrojonych polityk włączenia społecznego, biorąc pod uwagę konkretną sytuację krajową, oraz by przy opracowywaniu, wdrażaniu i monitorowaniu swoich krajowych programów reform uwzględniały – w kontekście strategii „Europa 2020” – konieczność dalszego włączania społecznego i gospodarczego Romów;
23. należycie monitorowały oddziaływanie strategii na rzecz włączenia społecznego Romów lub zintegrowanych zestawów działań, o których mowa w pkt 22, a także dokonywały oceny tego oddziaływania;
24. w stosownych przypadkach dopilnowywały, by dostępne fundusze UE były wykorzystywane zgodnie z krajowymi, regionalnymi i lokalnymi politykami na rzecz włączenia społecznego Romów;
25. określiły i podejmowały niezbędne działania służące zwiększeniu dostępu do funduszy unijnych i skutecznemu wykorzystywaniu tych funduszy w celu włączenia społecznego i gospodarczego Romów; działania te mogłyby obejmować na przykład modyfikację programów operacyjnych, częstsze korzystanie z pomocy technicznej i poprawę przewidywalności finansowania przez wydłużenie czasu trwania projektów oraz maksymalizację wykorzystania środków;
26. propagowały zwalczanie segregacji w ramach wszystkich polityk i unikały mnożenia się przypadków segregacji, tak by doprowadzić do pokonania tego problemu w perspektywie długoterminowej;
27. powołały krajowy punkt kontaktowy lub wykorzystwały już istniejący organ, aby zagwarantować skuteczne monitorowanie strategii na rzecz włączenia społecznego Romów lub zintegrowanych zestawów działań, o których mowa w pkt 22, oraz by wspierały wymianę dobrych wzorców i dyskusje na temat podejść opartych na dowodach w dziedzinie polityk na rzecz włączenia społecznego Romów;
28. propagowały aktywny udział społeczeństwa obywatelskiego Romów i wszystkich innych zainteresowanych podmiotów, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, w politykach na rzecz dalszego włączenia społecznego Romów;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

29. kontynuowała prace grupy zadaniowej ds. Romów, tak aby włączyć problematykę włączenia społecznego Romów do polityk UE oraz ocenić rolę funduszy UE w działaniach na rzecz dalszego włączenia społecznego Romów w UE, także w kontekście polityki rozszerzenia, wspierając w ten sposób również wymianę najlepszych wzorców i przyczyniając się do dyskusji nad przyszłością instrumentów finansowych UE oraz nad ich skuteczniejszym wykorzystaniem;
30. wnikliwie monitorowała wdrażanie dyrektywy Rady 2000/43/WE, która stanowi skuteczny instrument walki z dyskryminacją ze względu na pochodzenie etniczne;

31. przeprowadziła należytą ocenę skuteczności prowadzonych przez państwa członkowskie – zgodnie ze stosowanym w danym państwie podejściem i w ramach istniejących mechanizmów koordynacji, takich jak otwarta metoda koordynacji – polityk na rzecz włączenia społecznego Romów;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by w ścisłej współpracy oraz zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami:

32. rozważyły włączanie walki z segregacją i skrajnym ubóstwem do głównego nurtu polityki, jak również promowanie równych szans dla zmarginalizowanych społeczności, w tym Romów, we wszystkich stosownych obszarach polityki, w tym w kontekście funduszy UE, w oparciu o jasne i sprawdzalne kryteria;
33. dopilnowały, by w przyszłości różne dostępne fundusze UE współdziałały w bardziej zintegrowany i elastyczny sposób, zapewniając odpowiednie ramy zintegrowanych, długoterminowych działań na rzecz dalszego włączenia społecznego Romów;
34. poprawiły wdrażanie i zwiększyły skuteczność funduszy UE wykorzystywanych na rzecz zmarginalizowanych i defaworyzowanych grup, w tym Romów, zwłaszcza poprzez ocenę wyników;
35. w stosownych przypadkach zidentyfikowały główne czynniki społeczno-gospodarcze wpływające na występowanie na pewnych obszarach grup zmarginalizowanych i defaworyzowanych, w tym Romów, aby zlokalizować te obszary, oraz by stosowały odpowiednie polityki z myślą o poprawie sytuacji;
36. wzmocniły współpracę między stosownymi zainteresowanymi podmiotami, aby ułatwić wymianę najlepszych wzorców i wzajemne uczenie się w odniesieniu do polityk opartych na dowodach i skutecznych metod, w tym poprzez rozszerzenie i usprawnienie istniejących sieci i inicjatyw, takich jak unijna sieć ds. Romów i imprezy na wysokim szczeblu organizowane przez Komisję;
37. wzmocniły rolę platformy europejskiej na rzecz włączenia społecznego Romów, intensyfikując w ten sposób wymianę dobrych wzorców i dyskusje między państwami członkowskimi na temat polityk krajowych oraz współpracę ze społeczeństwem obywatelskim; wzmocniły rolę Komisji w przygotowywaniu i prowadzeniu tej platformy, a także w zapewnianiu ciągłości jej działań; oraz dopilnowały, by wyniki jej działań były wykorzystywane przy kształtowaniu polityk, zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym;
38. korzystały z doświadczeń organizacji międzynarodowych, takich jak Rada Europy¹ i Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, a także międzynarodowych inicjatyw, takich jak „Dziesięciolecie integracji ludności rromskiej 2005–2015”;

¹ Zob. w szczególności dokument pt. „The Strasbourg Declaration on Roma” („Deklaracja strasburska w sprawie Romów”): <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1691607&Site=CM>.

39. prowadziły działania na rzecz dalszego włączenia społecznego i gospodarczego Romów poprzez zapewnienie przysługujących im praw, zwłaszcza praw przysługujących Romom będącym ofiarami handlu ludźmi, oraz poprzez intensyfikowanie walki z handlem ludźmi przy użyciu instrumentów dostępnych na szczeblu UE, w tym niedawno przyjętej dyrektywy 2011/36/UE¹;
40. propagowały pozytywne zmiany w postawach wobec Romów, zwiększając w tym celu świadomość społeczną na temat kultury i tożsamości romskiej oraz zwalczając stereotypy, ksenofobię i rasizm;
41. promowały upodmiotowienie, aktywny udział i niezbędne zaangażowanie samych Romów na wszystkich szczeblach kształtowania polityki, procesów decyzyjnych i wdrażania działań, w tym poprzez zwiększanie świadomości w zakresie ich praw i obowiązków, a także pogłębiały potencjał romskich organizacji pozarządowych i zachęcały do większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i wszystkich innych zainteresowanych podmiotów.

Rada zatwierdziła opinię Komitetu Ochrony Socjalnej ([9618/11](#)), która w dużej mierze popiera komunikat Komisji.

¹ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.
10260/11

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

ZATRUDNIENIE

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia

Rada przyjęła decyzję zatwierdzającą wytyczne na 2011 rok dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich ([8340/11](#)). Ponieważ wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia na 2010 rok zostały przyjęte dopiero w październiku 2010 r. ([15184/10](#)) w zasadzie na okres czterech lat, wytyczne na rok 2011 nie ulegną zmianie.

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia stanowią część zintegrowanych wytycznych, druga część to ogólne wytyczne polityki gospodarczej państw członkowskich. Zintegrowane wytyczne zawierają pięć głównych celów, z których trzy wchodzi w skład wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich i odnoszą się do udziału w rynku pracy, zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, a także jakości i wydajności systemów edukacji i kształcenia. Państwa członkowskie mają uwzględnić te wytyczne w swoich politykach zatrudnienia.

MIANOWANIA

Komitet Regionów

Rada mianowała J.F.M. (Hansa) JANSSENA (Niderlandy) ([9637/11](#)) oraz ponownie mianowała Henninga JENSENA (Dania) ([9840/11](#)) na stanowiska członków Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.